

[Justitsministeren.]

Regler trænger til Afløsning. Den nugældende Mortifikationslov er fra 1823. Af nye Regler i Lovforslaget skal jeg fremhæve følgende:

Mortifikationsindkaldelser i „Statstidende“ skal ifølge § 6 fremtidig kun ske een Gang, og Indkaldelserne samles i „Statstidende“s første Nummer i hvert Kvartal. Efter den nugældende Ordning skal Indkaldelse ske 3 Gange og kan finde Sted i hvert Nummer af „Statstidende“. Derved bliver der jo en vis Risiko for, at Indkaldelserne drukner i Mængden og forspilder deres Formaal. Indkaldelse til Mortifikation af Pantebreve skal ifølge § 6 tilføres Tingblad og Tingbog. Efter § 6 forlænges endvidere Indkaldelsesfristen noget for Papirer, der kan være Genstand for international Om-sætning.

§§ 10—15 indeholder forskellige Regler om Mortifikation af Massegældsbreve, Aktier og Kuponer. Jeg skal nævne, at det i § 10 foreskrives, at Indkaldelsen skal indrykkes i en anerkendt Trækningsliste for Obligationer, og at der i § 12 fastsættes strenge Betingelser for Mortifikation af unoterede Papirer. I § 15 foreskrives der oprettet et Kartotek over mortificerede og visse forældede Massegældsbreve.

§ 16 indeholder Regler om Mortifikation uden Dom. Visse særlige Love foreskriver om særlige Grupper af Værdipapirer, at de skal kunne mortificeres blot ved offentlig Indkaldelse uden paafølgende Retsforhandling og Dom, og det er ogsaa blevet almindeligt, at der i Aktier og Massegældsbreve indføjes særlige Vedtagelser om saadan Mortifikation uden Dom. Det er klart, at saadanne Vedtagelser kan frembyde Fare for Papirernes Ejere, og der foreskrives derfor i Lovforslagets § 16 og i det af Handelsministeren formentlig snart fremsatte Forslag til Lov om Ændring i Lov om Aktieselskaber visse Betingelser — jeg vil lige nævne: Bekendtgørelse i „Statstidende“, Frister og Indførelse i Trækningslister —, som man ikke ved særlige Vedtagelser kan frigøre sig for at iagttage.

I §§ 2, 3, 6, 8, 10 og 16 er der foretaget en Del mindre væsentlige Ændringer i Kommissionens Udkast. Med Hensyn til disse tillader jeg mig at henvise til Bemærk-

ningerne i Lovforslaget. Jeg skal kun fremhæve § 8, der giver Regler om Tidspunktet for Dommens Virkning og begrænser Justitsministeriets Adgang til at give Anketilladelse og Opfejningsbevilling.

Ifølge Kommissionens Udkast kan Justitsministeren kun tillade Anke til Højesteret, naar der er rejst Indsigelse under Sagens Behandling og Retten paa Begæring har truffet Bestemmelse om, at Dommen først faar Virkning, naar den almindelige Frist for Anke til Højesteret er udløbet. Justitsministeriet maa anse det for rettest, at der i alle Tilfælde, hvor Indsigelse er rejst, aabnes Justitsministerens Adgang til inden de almindelige Ankefristers Udløb at tillade Anke til Højesteret, hvorfor Paragraffen er ændret i Overensstemmelse hermed. En Konsekvens heraf er, at Dommen, naar der er rejst Indsigelse, først faar Virkning, naar den almindelige Frist for Anke til Højesteret er udløbet.

Endelig skal jeg med et Par Ord omtale de to sidste Lovforslag, som jeg skal tillade mig at fremsætte, nemlig *Forslag til Lov om Ændringer i Tinglysningsloven* og *Forslag til Lov om Ændringer i Retsplejeloven*. Disse to Lovforslag indeholder i det væsentligste kun redaktionelle Ændringer, som er en Følge af Bestemmelserne i de to lige omtalte Lovforslag.

Retsplejelovforslagets § 443 indeholder dog en Bestemmelse af selvstændig Betydning, hvorefter den saakaldte hurtige Retsfølgning fremtidig ikke skal kunne vedtages i Gældsbreve. Disse Vedtagelser, som er meget almindelige, gaar ud paa, at Skyldneren afskæres fra i Tilfælde af Proces at fremføre Realitetsindsigelse mod Fordringen, bortset fra enkelte som Umyndighed, Falsk eller Tvang. Skyldnere, som herefter mener sig dømt med Urette, har kun den Udvej senere at anlægge Erstatningssag mod Domhaveren. Det er klart, at en saadan Fremgangsmaade har sine Ulemper, selv om den kan være behagelig for Kreditorerne, og man har ikke fundet, at der er praktisk Trang til at bevare den, hverken for simple Gældsbreve eller for Omsætningsgældsbreve i Almindelighed. Der gøres derimod ingen Ændring i de i Retsplejelovens § 443 i øvrigt indeholdte Regler om hurtig Retsfølgning i Veksel- og Checksager.